

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 22. Episcopi deponuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 360.

§. XXII.

Episcopi deponuntur.

- Socr. II.* **A**caciani postquam Cæsari iracundiæ satisfecerant, ut propriam quoque exsatiarent invidiam, multos Episcopos Orientales, sectæ suæ adversarios, deposuerunt. Cum autem inter se ipsos in Doctrina dissentirent, condemnationis causas non in erroribus fidei, sed morum, & in factis contra Canones ponebant; quod calumniandi genus etiam contra Sanctissimos Episcopos semper locum invenit. Ita Macedonium de Sede Constantinopolitana deposuerunt, quod Diaconum adulterii convictum ad Communionem recepisset; maxime vero nocuit, quod corpus Constantini M. ab una Ecclesia ad aliam transferendo indignationem Imperatoris incurrerit, nam illius translationis occasione, seditione exorta, cædes patrata fuerant.
- Socr. IV.* *c. 24.*
- Sup. XIII.* *§. 43.*

Anomei Basilium Ancyranum pro adversæ partis Principem habebant, hinc plurima accusationis capita in eum congegesserunt; quod Presbyterum nomine Diogenem, Alexandria Ancyram pergentem, ablatis, quæ gerebat, scriptis, injuriis, & verberibus affecisset. Quod, non servata juris forma, ipso persequente, relegati, & ad alias pœnas damnati a Magistratibus fuerint Clerici Antiocheni, alique

aliquæ ex Regione quæ Euphratem spe-^{Sæculum IV.}
 ctat, Cilicia, Galatia, & Asia, quodque A. C. 360.
 vinculis onusti, quæ sibi supererant, mi-
 litibus, se ducentibus largiri coacti fue-
 rint, ut se a vexationibus redimerent.
 His addebatur, cum Imperator iussisset,
 ut Aetius, & nonnulli Sectatorum ejus
 ad Cecropium deducerentur, ad accu-
 sationes, sibi objectas, responsuri, Basi-
 lium Ancyranum illius, cui hoc a Princi-
 pe mandatum, fidem corrupisse, & per-
 suasisse, ut nihil præter ipsius voluntatem
 faceret; ipsum ad Præfectum Hermoge-
 nem, & Rectorem Syriæ scripsisse, illo-
 rum nomina, qui relegandi essent, & exi-
 lii locum designasse; imo, cum ab Impe-
 ratore fuissent revocati, Basilium ipsorum
 reditui obstitisse, Magistratibus, & Epis-
 copis rebellem. His ulterius subjunge-
 batur; ipsum Clericos Sirmienses in Epis-
 copum Germinium concitasse, & quam-
 vis scripsisset, se cum eo, sicut etiam cum
 Valente, & Ursacio communicare, ni-
 hilominus eorum omnium famam apud
 Episcopos Africæ dilacerasse; hujus
 rei accusatum, perjurio negavisse, &
 convictum, argutiis perjurium voluisse
 excusare. Ipsum omnis divisionis in Il-
 lyrico, Italia, Africa, & eorum, quæ in
 Ecclesia Romana acciderant, auctorem
 fuisse. Ipsum servilis conditionis ancil-
 lam, vinculis datam, contra Dominam

Sæculum IV.
A. C. 360.
suam falsum testimonium jurato dicere coegisse. Ipsum baptizasse, & in Diaconum ordinasse hominem, antea vitæ infamia notum, & adhuc apud se mulierem non uxorem retinentem. Hominem histrionem commissis etiam homicidiis Ecclesia non expulisse. Ipsum ad Sacramentam adjectis imprecationibus jurasse, & suos Clericos ad jurandum adegisse, quod nunquam alter alterum in iudicio accusare vellet; idque ideo fecisse, ut se a Clericorum suorum, quibus præerat, accusationibus securum præstaret. Hæc erant capita, quibus Basilius Ancyranus insimulabatur.

Contra Eustathium Sebastenum afferebantur sequentia; ipsum olim condemnatum fuisse a Patre suo Eulalio Episcopo Cæsariensi in Cappadocia, & communi Fidelium oratione exclusum, quod vestem gereret, Presbytero non convenientem; deinde in Concilio Neocæsariensi in Ponto excommunicatum, & ab Eusebio Episcopo Constantinopolitano depositum, quod injunctum sibi negotium pessime administrasset. In quodam Concilio Antiocheno perjurii fuisse convictum. Ipsum Decreta Concilii Melitenensis impugnare, quibus fuerat depositus. Tandem, quod, tot criminum reus, aliorum Judicem se constitueret, & hæreticos appellaret. Eleusius Episcopus

Episcopo-
rum De-
positio.
Sup. §. 15.

pus Cyzicenus accusabatur, quod impru-
 denter Diaconum ordinasset quemdam, Sæculum IV
A. C. 260.
 nomine Heraclium Tyriensem, Herculis Basil.ep.74.
p. 875.
 Sacerdotem, qui Magiæ accusatus, ut
 persecutorum manus effugeret, Cyzicum
 venisset, & finxisset se esse Christianum,
 atque Eleusius, postquam, qualis esset,
 rescisset, tamen Ecclesia non expulisset.
 Rursus eidem objiciebatur, quod sine exa-
 mine homines, a Mari Episcopo Calcedo-
 nensi, tunc in Concilio præsentis, condem-
 natos, ordinasset. Heortasius depositus
 fuit, quod absque consensu Episcoporum
 Lydiæ Episcopus Sardenis fuisse consti-
 tutus; & Dracontius Pergamensis, quod
 prius alium Episcopatum habuisset in Ga-
 latia. Utraque ordinatio illegitima fuit
 iudicata. Sophronius Pompejopolitanus
 accusatus est, quod oblata Ecclesiæ insa-
 tiabili avaria vendiderit, atque post pri-
 mam, & alteram citationem, cum tan-
 dem comparuisset, coram Concilio cau-
 sam dicere nolisset, sed iudices Sæcula-
 res expetiisset.

Neoni Seleuciensi in Isauria crimini
 datum, quod Anianum in Episcopum An-
 tiochenum in sua præ aliis Ecclesia ordi-
 nari concupiisset; & in Episcopos ordi-
 nasset Decuriones, homines SS. Scriptu-
 rarum, & Canonum rudes, qui deinde
 scripto declarassent, quod onera publica
 ferre mallent, & Bona sua conservare,
 F ff 4 quam,

Sæculum IV. quam, iis dimissis, Episcopatum gerere.
A. C. 360. S. Cyrillus Jerosolymitanus secundo de-
 positus, eo quod cum Eustathio, & Elpi-
 dio, Concilio Melitinensi, ubi unacum
 ipsis adfuerat, refractariis communica-
 set; item, quod communicaverit cum
 Basilio Ancyrano, & Georgio Laodicensi
 post primam ejus depositionem, cujus
Sup. XIII. prætextus fuit, ut diximus suo loco,
S. 48. ipsum tempore famis res Ecclesiæ vendi-
 disse. Præter hos etiam Silvanum Tar-
 sensem, & Elpidium Satalesium, vario-
 rum delictorum insimulatos, deposue-
 runt, præsertim quod ultimarum turba-
 rum in Ecclesia incentores fuissent.

Basil. cont. Nemo autem sit, qui putet, has ac-
Eun. p. 64. cusationes jure probatas fuisse; sed ille-
Greg. Naz. orat. 21. p. gitimum fuit examen, iidem accusato-
387. res, qui & iudices, testes subornati, &
 suffragia vi extorta. Decem Episcopi
 inventi sunt, qui his testimoniis subscri-
 bere renuerunt, hos Acaciani suis fun-
 ctionibus, & aliorum communione inter-
 dixerunt, donec subscriberent, addita

Soz. IV. comminatione, nisi intra sex menses pa-
c. 25. ruissent, esse deponendos. Longe ma-
 jor hujus Concilii Constantinopolitani
 auctoritas fuit, quam antea Seleucien-
 sis, quod in Concilio decreta Imperatoris
 jussu executioni data sint; Episcopi de-
 positi, suis Sedibus pulsati; Basilius Ancy-
 ranus in Illyricum, Eustathius in Darda-
 niam

niam missi; Macedonius ex urbe Constantinopolitana migrare iussus est, non ulterius, sed in vicinum prædium se recepit, ibique diem ultimam obiit. Episcopi relegati in via subscriptionem formulæ Ariminensis retractarunt, atque aliqui, se Filium Dei Patri similem in substantia credere, professi sunt, alii omnino consubstantialem. Ad omnes Ecclesias contra Eudoxium, & Sectatores ejus scripsere epistolas, quibus Fideles obtestantur, ut eorum Communionem fugiant, esse enim hæreticos, Doctrinæ abominabilis defensores, qui Sedes suas vanæ gloriæ cupiditate, & potentia Sæcularis adminiculo invalissent; se vero suæ depositioni nullatenus posse acquiescere.

§. XXIII.

Episcopi intrusi.

His non obstantibus, Acaciani alios in depulso Sedes immiserunt. Eudoxius se ipsum Cathedræ Constantinopolitanæ imposuit, cujus possessionem *Audinee*, id est, Januarii hujus anni 360, præsentibus septuaginta duobus Episcopis, cepit. Itaque illud Concilium, quod Dracontium ob translationem ab una Sede ad aliam deposuit, secundam translationem Eudoxii, qui Germanicia Antiochiam, & Antiochia Con-

Fff 5 stanti-

Sæculum IV.
A. C. 360.*Basil. ep. 73.*
p. 870.*Soz. IV.*
c. 6.*Philost. V.*
c. 1.*Basil. ep. 72.*
p. 866.*Ep. 73. p.*
870.*Socr. II.*
c. 43.*Chr. Pasch.*
p. 294.